

[Sigsgaard.]

mark ikke kan? På et senere tidspunkt ville det være interessant at høre om, hvilke erfaringer man har med den nye ordning i Sverige. Det er nok for tidligt i dag, men det kunne jo være, at ministeren var bekendt med de overvejelser, der har ligget til grund for den svenske regerings beslutning om at opgive betingelserne i forbindelse med ydelse af lån, og at ministeren kan gøre et par bemærkninger herom i dag.

I bemærkningerne findes der en liste over de lande, der har fået lån, en liste, som hr. Morten Lange allerede har omtalt. Den giver mig desværre anledning til at gentage, at fordelingen af midlerne efter min opfattelse er uheldig, og her er jeg altså uenig med hr. Morten Lange. Af modtagerlandene, som de er opført i bemærkningerne, er det vel kun Tanzania og i nogen grad enkelte andre lande, der har en sådan regering, at man kan have nogen sikkerhed for, at midlerne vil blive anvendt til den brede befolknings gavn. Mange af landene har udpræget reaktionære regimer, hvor det er yderst tvivlsomt, om hjælpen vil blive anvendt på den måde, jeg anførte, altså til gavn for den almindelige befolkning.

Det er også karakteristisk, at pengene fortrinsvis gives til lande, hvor danske virksomheder har store økonomiske interesser. Nu indrømmer jeg, at ministeren jo ikke har haft alt for lang tid til at undersøge og eventuelt ændre sådanne forhold, og jeg håber, at han vil gøre det.

Ministerens bemærkninger om fødevarerbistand til udviklingslandene i fremsættelsestalen kan jeg ganske tilslutte mig.

Hr. Per Møller, og jeg tror også hr. Skovmand, var inde på det, der skete på UNCTAD-konferencen i New Delhi, hvor Danmark principielt gik ind for at beregne u-landsbistanden ud fra bruttonationalproduktet, men hvor man ikke ville give tilsagn om at nå 1 pct. målet beregnet på denne måde til en bestemt tid, man ville ikke angive nogen tidsfrist. Hr. Per Møller har allerede stillet spørgsmålet om det. Jeg vil gerne præcisere spørgsmålet derhen, at jeg spørger ministeren, om man har opstillet en ny plan, hvoraf det fremgår, hvornår 1 pct. målet, beregnet efter bruttonationalproduktet, kan nås.

Til sidst vil jeg gøre en bemærkning om en

undersøgelse af u-landsbistanden, som er foretaget i Norge — altså en undersøgelse af den norske u-landsbistand — og som er omtalt i det norske Arbejderbladet for den 14. oktober. Af den undersøgelse fremgår det bl. a., at samtidig med at Norge i perioden 1957-1966 ydede 735 mill. kr. i u-landsbistand, så tjente landet over 550 mill. kr. på u-landene, ja, man kan måske endda sige, som det siges i referatet af undersøgelsen, tjente det 550 mill. kr. på u-landenes bekostning. Der er mange andre interessante ting i undersøgelsen, som fortjener overvejelse.

På en række punkter ser det jo nok anderledes ud med den danske u-landsbistand; men alligevel, på denne baggrund og på baggrund af, at et medlem af rådet for teknisk samarbejde med udviklingslandene har ønsket en dansk undersøgelse i lighed med den norske, vil jeg slutte her med at spørge ministeren, om han er enig i, at en uafhængig undersøgelse af den danske u-landsbistand er ønskelig.

Ministeren for teknisk samarbejde med udviklingslandene (K. Helveg Petersen): En del af de spørgsmål, der er rejst, tror jeg egner sig bedst til behandling i udvalget. Jeg har kun enkelte bemærkninger om nogle punkter, der er gået igen fra taler til taler.

Der er spørgsmålet om fødevarerhjælpen. Her skal jeg henvise til det svar, der er afgivet til udvalget i sidste folketingsår. Vi kan komme tilbage til problemet. Der er jo meget kontroversielt i det; for at det for mange mennesker er underligt, at der er mangel på fødevarer i nogle dele af verden, i store dele af verden, og overflod i andre, det kommer vi ikke uden om. På den anden side er det rigtigt, at der jo ikke har foreligget henvendelser fra udviklingslandene i et nævneværdigt omfang med hensyn til at få fødevarer. Vi har haft henvendelse fra Indien, og det har resulteret i, at lån er ydet. Men som det er sagt i svaret til udvalget, så overvejes det, om man kan finde en form, hvorunder man, uden at det griber ind i de retningslinjer, der ligger i den nuværende lov, som jo er en bistandslov, kan finde frem til en løsning.

Må jeg sige til hr. Skovmand, at der jo i virkeligheden er tale om en ret høj udnyttelsesgrad af lånene. Det hører jo med til hele den procedure, at det må tage tid. Der